

- f) Momsregistrerede virksomheders salg til andre momsregistrerede virksomheder i EF, vil kunne ske uden moms ligesom i dag.
- g) Momskontrollen med EF-handel vil fremover ske som et led i virksomhedskontrollen. Samarbejdet mellem EFs skatte- og afgiftsmyndigheder vil blive intensiveret.

På momsangivelsen vil der blive krævet enkelte oplysninger om EF-handel.

Virksomheder skal herudover kvartalsvis oplyse om deres salg til andre momsregistrerede virksomheder i EF.

Det administrative samarbejde sker i dag inden for rammerne af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem EF-landenes kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder.

For at udbygge samarbejdet er der vedtaget en Rådsforordning nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for momsområdet. Denne forordning medfører, at der automatisk pr. periode udveksles visse momsoplysninger om transaktioner inden for EF.

- h) Momsovergangsordningen vedrører både nye og brugte varer. Der er således ikke nogen særordning for brugte varer.

Der forhandles dog i EF i øjeblikket om vedtagelse af et direktivforslag om brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter med henblik på ikrafttrædelse 1. januar 1993. Lovforslag herom vil i givet fald blive fremsat i den kommende folketingsssamling.

3. Afkortning i afregningsperiode og kredittider.

Væksten i skatte- og afgiftsrestancerne til det offentlige i de senere år giver regeringen anledning til alvorlige overvejelser. På afgiftsområdet vedrører langt hovedparten af restancerne moms. I de senere år er restancerne for moms og afgifter steget fra ca. 3,5 mia. kr. ved udgangen af 1987 til over 6 mia. kr. ved udgangen af 1990. En stor del af restancerne er reelt uerholdelige. Over 1 mia. kr. af det årlige momstilsvær må anses for uerholdeligt.

I de senere år er der taget adskillige initiativer med henblik på at modvirke stigningerne i restancerne og tabene på uerholdelige fordringer. Det må dog konstateres, at initiativerne ikke har været tilstrækkelige til at hindre en fortsat vækst. Der er en vis udskiftning i restancemassen. Der afdrages konstant på restancerne, men tilgangen har været større.

På momsområdet skønnes det, at der i forbindelse med den gældende ordinære betalingsfrist den 20. i den anden måned efter kvartalet går henved 2 mia. kr. i restance, hvoraf halvdelen vedrører momsskyld, der er angivet, men ikke betalt, og den anden halvdel

vedrører momsskyld, der hverken er angivet eller betalt, og hvor told- og skatteregionen ved en såkaldt foreløbig fastsættelse har skønnet det skyldige momsbeløb. Det er erfaringen, at typisk ca. halvdelen af restancetilgangen for et givet kvartal er afdraget inden en måned, samt at ca. 2/3 er afdraget inden 2 måneder. Resten afdrages senere i et vist omfang, men en stor del bidrager til en permanent stigning i restancerne, hvoraf en vis del må anses for uerholdelig og før eller siden afskrives som sådan.

Generelt kan det sjældent betale sig for virksomheder at overskride sidste rettidige betalingsdato for moms. Den ikke fradragsberettigede morarente er 1,3 pct. pr. påbegyndt måned efter forfaldsdatoen, der typisk ligger 20 dage før sidste rettidige betalingsdato. Udover de tilfælde, hvor der måtte være tale om simpel forglemmelse, er momsrestancer således udtryk for en manglende betalingsvilje eller -evne, og en stramning af morarentereglerne vil næppe have større betydning.

De forholdsvist store restancer på momsområdet skal blandt andet ses i sammenhæng med kreditfristerne. For byvirksomheder opgøres momsen ved køb og salg for et kvartal ad gangen. Efter udløbet af kvartalet har virksomhederne yderligere 50 dages kredit med betaling. Der udestår således ved rettidig betaling i gennemsnit 95 dages optjent, men endnu ikke afregnet moms. Beløbet varierer gennem kvartalet og svarer umiddelbart før sidste rettidige betalingsdato til 140 dages optjent moms. Da det yderligere gælder, at virksomheder med kreditvanskeligheder ofte har svært ved at købe og måske tvinges til at sælge, vil momsen for sådanne virksomheder være uforholdsmæssig stor. Statens risiko for tab er tilsvarende stor.

Man vil derfor kunne modvirke tendensen til vækst i restancerne og tab på disse ved en nedsættelse af momsvirksomhedernes kredittid.

I forbindelse med omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget til tillægsmoms er den effektive kredittid for moms/arbejdsmarkedsbidrag blevet reduceret. Engangsbetalingsvirkningen var således på ca. 2,6 mia. kr. Da forkortelse af kredittider vil tendere imod at blive væltet over i højere priser i samme omfang som en normal forhøjelse af momsen, foreslår regeringen kun en begrænset nedsættelse af kredittiden i momsloven. Kortere afgiftsperioder end kvartalet vil øge virksomhedernes told- og skatteregionernes omkostninger til administration, og væsentlige nedsættelser af kreditfristen vil øge belastningen i spidsbelastningsperioder for revisorer og regnskabscentre m.fl., der udarbejder momsregnskaber for flere virksomheder.